

POSTANOWIENIE

Dnia 26 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Bogdan Rychlicki

bez udziału stron, w sprawie szer. rez. S.C., po rozp. w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniu 26 sierpnia 2014 r., jego zażalenia na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 9 czerwca 2014 r., sygn. akt: Ko [...] /14 (So [...] /06), nieuwzględniające wniosku skazanego o umorzenie kary grzywny
p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Szer. rez. S.C. w związku z wezwaniem go do uiszczenia kary grzywny, w dniu 6 maja 2014 r. złożył do Wojskowego Sądu Okręgowego w P. wniosek o umorzenie kary grzywny w wysokości 250 stawek dziennych po 400 zł każda, orzeczonej prawomocnym wyrokiem Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 18 października 2010 r.

Do wniosku dołączył decyzję o waloryzacji renty rodzinnej, którą otrzymuje w wysokości 702,37 zł.

Wojskowy Sąd Okręgowy w P. postanowieniem z dnia 9 czerwca 2014 r., sygn. akt Ko [...] /14 (So [...] /06), wniosku tego nie uwzględnił, „albowiem nadal jest możliwe wykonanie kary grzywny w drodze jej zamiany na zastępczą karę pozbawienia wolności w rozmiarze 4 miesięcy i 5 dni, zważywszy, że skazany uprzednio odbywał karę pozbawienia wolności, a ewentualna egzekucja grzywny byłaby bezskuteczna”.

Zażalenie na to postanowienie wniósł skazany szer. rez. S.C. Wskazując na trudną sytuację majątkową podniósł, że grzywny nie może uiścić z przyczyn od siebie niezależnych (podeszły wiek, stan zdrowia oraz brak możliwości podjęcia

pracy zarobkowej). Natomiast deklaruje, że w jego sprawie nie istnieją przeszkody by zgodnie z treścią art. 44 § 2 k.k.w., grzywna była ściągana w drodze egzekucji z jego świadczenia rentowego. Skazany wniósł o umorzenie orzeczonej kary grzywny, a w przypadku nie podzielenia wniosku, wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.

Sąd Najwyższy rozważył.

Zażalenie nie jest zasadne. Na obecnym etapie postępowania wykonawczego, w ocenie Sądu Najwyższego, brak jest wystarczających podstaw do umorzenia kary grzywny w części lub w całości na podstawie art. 51 k.k.w.

Zaistniałe po stronie skazanego uwarunkowania związane z jego trudną sytuacją majątkową i osobistą w dalszym postępowaniu powinny być oceniane przez pryzmat art. 49 k.k.w., a nie tylko art. 46 k.k.w.

Z tych przyczyn postanowiono jak na wstępie.

Pouczenie: Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

a.ł